

Estic en la platja llegint un llibre quan, de cop i volta, arriben tres generacions completes d'una família de turistes francesos, potser belgues, que decideix acampar al costat de la meua tovalla. A mig metre. No em puc despistar: l'avi ha estat a punt de clavar la seua ombrel·la en el meu pit. El meu nas arrufat no l'intimida, però finalment opta per la retirada un parell de metres. No més. Mire al nord, mire al sud i mire a l'oest: 100 metres de platja lliure, bellíssima, tranquil·la, desocupada, disponible per a acampar. Em pregunte què he fet jo per a merèixer això, aquesta invasió. Per favor, si no ho fa l'ONU, que siga almenys el conveni de vigilants de la platja el que incloga el control de l'ocupació de l'espai vital.